

Juli 1863 § 18 Litra O. Tolden paa Sække vil kun have Betydning for den Industri, der producerer Varer af liden Værdi, men af betydeligt Rumfang. Denne Art Industri vil imidlertid være beskyttet paa naturlig Maade ved den Fragt, som den udenlandske Vare maa bære for at komme paa det danske Marked. Der er formentlig kun faare faa Industrier, som Komiteen har havt for Øie, den væsentligste er vel Fabrikationen af kunstlig Gjødning.

Men netop denne Industri er under saadanne Forhold, at den ikke behøver Begunstigelser. Den nærmeste og farligste Konkurrent for de herværende Fabrikker ere Gjødningsfabrikerne i Landskrona.

Disse maa betale Fragt for at faae deres Varer hertil, og denne Fragt udgjør mindst det Dobbelte af den danske Told. De herværende Fabrikker benytte tilmed, hvad der efter Varens Bestaaenhed er rimeligt, som oftest brugte Sække, af hvilke der ikke svares Told, jfr. Fabrikanten Güssfeldt & Nees Andreagense af 16de Februar 1882, Bilag 37 til Landsthingets Udvalgs Betænkning af 8de Mai 1882. Den af Komiteen foreslaaede Toldfrihed vil umuliggjøre saadanne Varers Fabrikation her i Landet. Allerede nu kan en Industri i Jute-Emballage Stoffer ikke bestaa i Danmark af den naturlige Grund, at Tolden paa Garnet er 3 Stilling og paa den færdige Vare kun 2 Stilling. *) I Stedet for at foreslaa denne Abnormitet hævet, gaar Komiteen den modsatte Vej. Uagtet Komiteen selv opstiller „Bettelse af Kaa- og Hjelpestoffer“ som et Forsmaal, der bør tilstræbes, foreslaar den Garnet med 6 Øre, medens Fabrikatet skal indgaa toldfrit.

Medens Komiteen med Føie anbefaler, at Tarifen skal være overskuelig, simpel og klar, betinger den i sin Position 95 a Toldfriheden af, at Varerne skulle veie 44 Kvint pr. Kvadratalen eller derover, at Varen skjønnes kun at kunne anvendes til Emballage, at Traadtælling skal give et vist Resultat.

Dette Forslag er et totalt Brud paa Regeringsforslagets Tilstræben at simplificere Toldbehandlingen og gjenoptager den tidspildende og byrdefulde Traadtælling og Klasseficering efter Vægt, som de Handlende i disse Artikler selv have foreslaaet ophævede.

Importører af Jutevarer ville stedse skjønne, at de kun kunne anvendes til Emballager, uagtet de bitterlig have en Mængde Anvendelser, som f. Ex. til Madratier, Buder, Bæggebetræk under Tapeter, Dækkener og farvede til Bøger o. a. M., ja selv til Gardiner og Portiærer.

Ved at tilsætte Varen med Lim eller Klister kan den let bringes til at veie saa meget, at den gaar toldfrit ind, derpaa kan den tilsatte Lim og Klister let fjernes ved Varens Ublødning i kogende Vand, hvilket — forsaavidt Varen agtes farvet — ikke medfører nogenjomhelst særlig Bekostning.

Komiteens Position 95, Litra a., er en upraktisk Bestemmelse, idet det vil være Toldvæsenet umuligt at afgjøre, om en Vare ved Til sætning med Klister ere bragt op til den lovbestaaede Vægt, ligesom det vil lede til uendelige Stridigheder, naar der skal „skjønnes“, om en Vare kun kan bruges til Emballage.

Regeringsforslaget er ubetinget at foretrække, navnlig naar det parenthetiske Indskud i Position 95, c: „ikke fuldstændig „blegede“, udgaar.

Saaledes er Regeringsforslagets Told af 25 Øre for blegede Varer langt at foretrække for Komiteens Forslag.

En Told af 12 Øre pr. Pund af alle — „ikke fuldstændig blegede Varer“ — som Komiteen foreslaar, ville bringe alle $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ blegede linneblede Varer, som ikke fuldstændig blegede, under denne Position, og med en Told af 6 Øre pr. Pund af Garnet umuliggjøre den bestaaende Fabrikation af disse Varer her i Landet, da man med denne ubetydelige Beskyttelse ikke kan konkurrere med de schlesiske Vinnebdævere.

Som Forholdet nu er, tages Ordet Kaa- eller ubleget Vinnebdævs i Positionerne 142, 143 og 144 i den naturlige Betydning. Naar en Vare er underkastet nogen Blegning, om end nok saa ufuldstændig, er den ikke længere ubleget eller raa. Dette siges til Overflod i en Anmærkning til de nævnte Positioner i den nugældende Lov. Regeringsforslaget gaar ud paa at give en legal Definition paa ubleget, der er modsat den naturlige. Selv om en Vare er bleget, maaske endog meget betydelig, skal den dog regnes for ubleget, naar den ikke ere fuldstændig bleget“. Komiteen bemærker, at dersom denne Bestemmelse skal forstaas efter sin Ordlyd, kommer man til et Resultat, som er „fuldstæn-

*) Et lignende Forhold har fundet Sted i Sverige. Men efter at Tolden ved Lov af 18de Juli 1888 er fastsat til 10 Øre pr. Kilogram, er der opstaaet en svensk Fabrikation af disse Varer.